

מסורת הש"ס

(א) ברכות י"ז, ב) שם ט"ז, ב)
(ג) (לעיל נ"א); ד) (יבמות
י"ג, א) (שם שריפות פ"ב (מ"ו)
ר"ה י"ב יבמות פ"ג, ו) (מ"ק
י"ג, ו) (נ"ל ד"ל דבר שאינו
דגן, מראה א"ש, ח) (נדרים
טו: מנחות ט"ז, א)

הגהות הב"ח

(ב) חש"י ד"ה חנא קולי
וכו' חנא לין חשעה באב
קל כ"ל ומיבת בין נחמק:

גליון הש"ס

תנא קולי קולי קרני.
 עין מיר מו ע"כ חד"ס
 ת"ש דתנא ועין מגילה ה
 ע"כ חד"ס ממעט:

מוסד רש"י

לא כל הרצצה ליטול
את השם יטול. אם
היו חוקי מלך ומלכה
לנשים אין זה חלל נשים.
שמהם נעלמו שטול לנרן
לנו (ברכות) אמר
מלאכה היא דלית ליה.
הרואה אותו טעם
מלאכה אינו מבין שמהמלך
מטעם נכל הוא נטל
אלו אין לו מלאכה
נעלמות (שם) כמה בטל
איבא בשוקא. קף ימי
מלאכה (שם) הלילה.
נעלן בדקא מתוך ב"ש
אורחים וכו"ה מתירים.
נעלמות מלאכה (יבמות) וכו'.

רבינו חננאל

[illegible]

מקום שנהגו פרק רביעי פסחים

אחד חנא אמרינו וקולי קולי
אב קל מיו"כ לכתולה אלל
באב קל מתענית ציבור אלל
באב מתענית ציבור לא איירי

תנא קולי קולי קתני: ובכל מקום ת"ח וכו':
למימרא דרשב"ג סבר לא חיישינן ליהורא
ורבנן סברי חיישינן ליהורא והא איפכא
שמעינן להו רתנן ^אחתן אם ירצה לקרות
קרית שמע לילה הראשון קורא רשב"ג אמר
לא כל הרוצה ליטול את השם יטול אמר ר'
יוחנן מוחלפת השיטה רב שישא בריה דרב
אידי אמר לא תיפוך דרבנן אדרבנן לא קשיא
הכא כיון דכולי עלמא עבדי מלאכה ואיהו
לא עביד מיחוי כיהורא אבל התם כיון דכולי
עלמא קרי ואיהו נמי קרי לא מיחוי כיהורא
דר' שמעון בן גמליאל אדרשב"ג לא קשיא
התם הוא דבעינן כוונה ואנן סהדי דלא מצוי
כווני דעתיה מיחוי כיהורא אבל הכא לא
מיחוי כיהורא אמרי מלאכה היא דלית ליה
פוק חזי ^בכמה בטלני איכא בשוקא:
מתני' וחכמים אומרים ביהודה היו עושין
מלאכה בערבי פסחים עד חצות ובגליל לא
היו עושין כל עיקר ^גהילול ב"ש אוסרים וב"ה
מתירין עד הנץ החמה: ^{גמ'} מעיקרא תנא
מנהגא ולבסוף תנא איסורא אמר ר' יוחנן לא
קשיא הא ר' מאיר הא ר' יהודה דתניא אמר
ר' יהודה ביהודה היו עושין מלאכה בערבי
פסחים עד חצות ובגליל אינן עושין כל עיקר
אמר לו ר"מ מה ראית יהודה וגליל לכאן
אלא מקום שנהגו לעשות מלאכה עושין

שולח במקום הטוב ואין שולח במקום הגרוי, וא"ס' לר' יהודה ארבעה עשר מותר בעשיית מלאכה, מכרי (על) מא' קא מהדר ר' יהודה לספריה להאי שכולת העומר הקרב כששה עשר בניסן, שכל תבואה הנורעת בשבעה עשר בניסן, אסורה באכילה עד שיבוא עמר אתר ויורעה, ואם ישלח במקום הגרוי שהוא מקום היבש, ידגישו במשקל בית השלחין, אם היה שדה מוטלת מותרת, ואין משקל שר' גרד במועד, כלומר זו השכולת ברגליה וולטת רובם ששה עשר בניסן, ומצאנו אלו נדירה אתר העומר, והוא אסור עד ששה עשר בניסן בארץ

נה.

סדר א מ"י פ"ד מהל'
 ק"ט הלכה ז סמג
 עשין יח טו"ט"ע א"ח ס"ר ע
 סעיף ג:
 סדר ב ג מ"י פ"ה מהל'
 י"ט הלכה יט סמג
 לארץ עה טו"ט"ע א"ח ס"ר
 סמג סעיף ה:

לִטְוֵי רַעֲשׁׁי

בינדי"ל. אגוד.

רבינו חננאל (המשך)

דרכה נתינת דמיון וסדר מנהגה
ה"ק וכו' ומהל' למ"ק למד אפרם סומם
דבריו וכלל אמה יחול לפניה דבריו
ולגדל דנגלותו לא עושין וביהודה
עושין ובבבליה לא שייך לפניה כן:
ב"ר הרבבה שאניה קיימא. וא"ת
א"כ כמה אינו שותלה במקום
הגריר אף קלמה עד שלשה ימים
שרי לה עומר ואי לא קלשה שוב לא
תקלוט ואינו צריך הימר כמו מימי
דכדא וי"י' דבמקום הגריר מאחרת
קלגוט יותר מדי' ימים א"י ים לחוש
כשראה שלא תקלוט שישחול אמה
במקום הטיט אחר העומר:
ובא"ר אבא א"ר א"ר נמי דעומר.
ה"מ לשנוי דבסמך אפי'
הני נמי דלצורך המועד מיגמר אין
אחשוילי לא אלא מיהא ליה למדחי
שלא יפסוט מיהא לא דהשתא
מאי למימר דלצורך המועד אחשוילי
נמי מתחלין:

עולי

ר' מאיר מנהגא מכלל דרבי
עשר מותר בעשיית מלאכה
ונעקרה בידו שותלה במקום
אין בארבעה עשר לא מכרי
נה קולמת לשלשה ימים שוב
שיית מלאכה למה לי שלשה
אמר רבא בגליל שנו והאיכא
כב"ה לפי שאין דרכן של בני
ובהשרשה חד מקצת היום
מאתנ"ר מאיר אומר כל
זורה בארבעה עשר אבל לא
לגומרה ותכמים אומרים ^ל
ת ואלו הן החייטין והספרים
אביעאי להו לצורך המועד
לא או דילמא שלא לצורך
ילמא בין לצורך המועד בין
לא יתחיל בתחילה בארבעה
אפילו לא אפי' הני דלצורך
דך מיגמר נמי לא גמרינן לא
לו אפילו הני נמי דזוטרי נינהו
בתן נתחיל בהו נמי לכתחילה
ומלאכה שהיא לצורך המועד
גומרה

תרי מקצת לא אמרינן: ברתני' שלש
עד סנן. הא דר"מ: או דילמא שלא
! צנדי"ל לחגור: שצכה. על הראש:
גומרה

נגילי טועים הם, ואם הלכה כבני נגילי בני יתירה עורבים על האיסור. אמר לו ר' יהודה דבר זה מבתת חלילי, וכן ארז וכו' מאי אריה יתירה ונגילי מעתה, אלא מקום שנהגו לעשות עושים, שלא לעשות אין עושים, ש"מ מדרבא ר' יהודה מנה, מכלל דר' מאי אסור קאמר, ומתני' דקתני מנהגו ר' יהודה הוא, ור' מאיר מלין אסור אסיורא, **מתני'** ר"מ אומר על מלאכה שהתחיל בה כו', פשוטה היא, ובענין למשש טעמא דר' מאיר, ופסוקי דארחילי לא מתחילין בארבעה עשר ולא חסילי ע"כ לפיכך נהגו, ומה שהתחיל קודם ר"מ לא צריך למעט נגילי, וכו'. אלא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones